

er en række aktive ngo'er, der gør et formidabelt arbejde, og som også nok skal forstå at give deres besyv med om, hvordan indsatsen egentlig virker.

Så må jeg sige, at jeg undrer mig over fru Pernille Vigsø Bagge, der blev nødt til at svare, at det, man allerhelst vil i SF, er, at der kommer et forbud mod køb af sex. Og det kan jo undre, at fru Pernille Vigsø Bagge er så skeptisk over for det fokus på kunderne, som jeg i hvert fald vil lægge op til i handlingsplanen, når hun netop synes, at man skal videre ud ad det spor. Men jeg husker jo tydeligt kampagnen her i sommer, som var en stor succes, fordi mange mænd rent faktisk tog ansvaret på sig og kom med deres mistanke om, at kvinden var handlet, hvilket nu har resulteret i, at politiet er ved at efterforske en række sager.

Jeg husker jo tydeligt, hvordan lige præcis fru Pernille Vigsø Bagge var meget skeptisk over for, om sådan en kampagne overhovedet ville have en effekt, og stillede mange spørgsmål til mig om selve den der kampagne. Men sagen er jo, at vi rent faktisk med sådanne kampagner kan komme et godt stykke i den rigtige retning.

Så skal jeg endelig til dem, der har været inde omkring det med børnene, sige, at der jo ikke bliver ændret noget i forhold til børnene. De skal hjælpes trygt hjem. Der vil være en præcisering af, hvem det er, der har ansvaret for at træffe den endelige beslutning, nemlig myndighederne. Der har været noget diskussion om, hvor ansvaret egentlig lå, og der vil jeg lægge op til, som jeg også har orienteret Socialudvalget om under et samråd, at vi får klart præciseret, at det selvfølgelig er myndighederne, der har ansvaret for at træffe den beslutning.

Endelig skal jeg til fru Line Barfod sige, at jeg bestemt mener, at lovgrundlaget er både klart og tilstrækkeligt med henblik på at tage hånd om de børn, der kommer ud i de her problemer.

Formanden:

Så er der en række korte bemærkninger til ministeren. Først fra hr. John Dyrby.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

John Dyrby (S):

Tak for ministerens svar. Jeg tror, vi alle er enige om, at det er et område, der skal gøres noget ved. Og det må vi så se om der ikke bliver gjort; det tror jeg nu nok.

Jeg kunne godt tænke mig at lægge de fremsatte forslag til vedtagelse lidt til side og spørge ministeren om to ting. Den ene er: Ville det ikke være en god ting, hvis vi øremærkede nogle midler til løbende informationskampagner over for efterspørgerne, altså kunderne, helt uden om andre forhold i øvrigt, så vi havde en løbende indsats på den front?

Den anden ting drejer sig om det med en rapportør. Jeg bemærkede jo, at ministeren sagde, at hun løbende vil holde øje – og meget nøje øje – med det her område og dets udvikling, og det er jeg glad for; det tror jeg er vigtigt. Men så er der vel ikke så langt til, at man udpeger en rapportør, en, der monitorer, hvad der sker på området, en helt uafhængig person eller uafhængig instans. For det fremgår jo af COWI's rapport i punkt 10 på side 5, at den, der skal monitorere det her – det foreslår COWI – ikke skal varetage andre opgaver under handlingsplanen. Så der er vel ikke så stor afstand mellem det, ministeren gerne vil, og det, der foreslås i rapporten. Så kunne man ikke også tage bare det lille skridt?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Der er ingen tvivl om, at jeg er indstillet på, at vi skal køre informationskampagner. I hvilket omfang og til hvilke priser osv. kan jeg ikke give et bud på på nuværende tidspunkt.

Vi skal være opmærksomme på, at det jo er en handlingsplan, der skal strække sig over 4 år, og vi har samlet blandt satspuljeparterne sat i alt 70 mio. kr. af til området. Og det mener jeg giver nogle muligheder. Men jeg tror, det er afgørende, at vi undervejs forholder os til, hvad det er, der virker bedst, og ikke på forhånd siger, at det lige præcis er den kvote på det ene og det andet område. Der tror jeg, det er vigtigt med en vis fleksibilitet med hensyn til at vurdere, hvor indsatsen gør mest gavn.

Med hensyn til monitoreringen vil jeg sige, at jeg jo synes, det vigtige er at finde ud af: Hvad er det, vi gerne vil vide? Hvad er det, vi vil have kendskab til i forbindelse med indsatserne? Hvad vil vi vide om effekterne? Og jeg vil se på: Hvor får vi bedst den viden? Det mener jeg vi får i det her center, vi bygger op, som ligesom vil være det samlende sted i forbindelse med de forskellige opgaver, der skal udføres. Det, der er afgørende for mig, er, at vi får den viden, som vi synes vi har brug for i forhold til de politiske prioriteringer.